

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący **SSR del do SO Maciej Nawrocki**

Protokolant st. prot. sąd. Magdalena Pelz

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2016r. w Poznaniu

odwołania (...) **Sp. z o.o.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 25 czerwca 2015r. nr(...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 25 czerwca 2015r. nr (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 25 czerwca 2015r. nr (...),

w sprawie (...) **Sp. z o.o.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale ubezpieczonych K. K., J. P. i R. P.

o opłatę dodatkową

1. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 czerwca 2015r. nr (...) i nie wymierza opłaty dodatkowej w wysokości 17,99 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za maj 2010r. do Otwartego Funduszu Emerytalnego,

2. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 czerwca 2015r. nr (...) i nie wymierza opłaty dodatkowej w wysokości 3,60 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za styczeń 2011r. do Otwartego Funduszu Emerytalnego,

3. Zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 25 czerwca 2015r. nr (...) i nie wymierza opłaty dodatkowej w wysokości 2,77 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za lipiec 2013r. do Otwartego Funduszu Emerytalnego,

4. Zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. na rzecz odwołującej spółki 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

/-/ Maciej Nawrocki

UZASADNIENIE

Decyzja Nr (...) z dnia 25 czerwca 2015 r., znak(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121), wymierzył (...) Sp. z o.o. dodatkową opłatę w wysokości 17,99 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za 05/2010 r. do otwartego funduszu emerytalnego z przyczyn leżących po stronie płatnika, naliczoną w wysokości odsetek określonych w art. 47 ust. 10a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, których wysokość ogłaszana jest przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż płatnik złożył raport rozliczeniowy ZUS RCA za 05/2010 r. za ubezpieczonego **K. K.** dopiero dnia 16 grudnia 2014 r., po ustawowym terminie, jaki obowiązywał płatnika, co spowodowało nieprzekazanie w terminie składki do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Decyzja Nr (...) z dnia 25 czerwca 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121), wymierzył (...) Sp. z o.o. dodatkową opłatę w wysokości 3,60 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za 01/2011 r. do otwartego funduszu emerytalnego z przyczyn leżących po stronie płatnika, naliczoną w wysokości odsetek określonych w art. 47 ust. 10a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, których wysokość ogłaszana jest przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż płatnik złożył raport rozliczeniowy ZUS RCA za 01/2011 r. za ubezpieczonego **J. P.** dopiero dnia 16 grudnia 2014 r., po ustawowym terminie, jaki obowiązywał płatnika, co spowodowało nieprzekazanie w terminie składki do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Decyzja Nr (...) z dnia 25 czerwca 2015 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121), wymierzył (...) Sp. z o.o. dodatkową opłatę w wysokości 2,77 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składki za 07/2013 r. do otwartego funduszu emerytalnego z przyczyn leżących po stronie płatnika, naliczoną w wysokości odsetek określonych w art. 47 ust. 10a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, których wysokość ogłaszana jest przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż płatnik złożył poprawny komplet dokumentów rozliczeniowych za 07/2013 r. za ubezpieczonego R. P. dnia 14 sierpnia 2013 r. Jednakże dnia 16 grudnia 2014 r. płatnik złożył korektę dokumentu rozliczeniowego ZUS RCA wykazując podwyższoną podstawę wymiaru składek za ubezpieczonego, co spowodowało przekazanie niepełnej składki w terminie do Otwartego Funduszu Emerytalnego.

Płatnik składek **(...) Sp. z o.o.**, w formie i terminie przewidzianym prawem, złożył odwołania od powyższych decyzji, wnosząc o ich uchylenie i odstąpienie od wymierzenia dodatkowej opłaty oraz zasądzenie od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu spółka podniosła, iż w grudniu 2014 r. złożyła korektę dokumentu rozliczeniowego ZUS RCA. Korekty te zostały złożone za okres od stycznia 2010 r. do października 2014 r. po stwierdzeniu, iż dokumenty rozliczeniowe do ZUS i opłacanie należnych składek odbywało się w terminach wcześniejszych niż powinno. Błędnie, bowiem interpretowano przepis dotyczący postawienia wynagrodzeń do dyspozycji pracownikom. Od 2010 r. rozliczano należne składki przyjmując do deklaracji ZUS DRA i raportów imiennych ZUS RCA termin naliczania list płac, a nie faktyczną datę wypłaty wynagrodzenia. Takie działanie skutkowało przekazaniem dokumentów rozliczeniowych i opłacaniem należnych składek z miesięcznym wyprzedzeniem. Po wykonaniu korekt i po dokonaniu przez ZUS ponownego rozliczenia konta płatnika składek powstała nadpłata w kwocie 20.032,45 zł.

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonych decyzjach oraz wniósł o oddalenie odwołań oraz zasądzenie od odwołującego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniami wydanymi na rozprawie dnia 1 marca 2016 r. sprawy z odwołań od trzech wyżej wymienionych decyzji połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt VIII U 2596/15.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Sp. z o.o. w P. zatrudniała pracowników, w tym: K. K., J. P., R. P..

Pod koniec 2014 r. spółka stwierdziła, że błędnie interpretowano przepisy dotyczące postawienia wynagrodzeń do dyspozycji pracownikom. Od 2010 r. rozliczano należne składki przyjmując do deklaracji ZUS DRA i raportów imiennych ZUS RCA termin naliczenia list płac, a nie faktyczną datę wypłaty wynagrodzenia. Takie działanie skutkowało przekazaniem dokumentów rozliczeniowych i opłacaniem należnych składek z miesięcznym wyprzedzeniem. Wobec powyższego zostały złożone korekty deklaracji rozliczeniowych za w/w pracowników. W konsekwencji stwierdzono nadpłatę w kwocie 20.032,45 zł.

K. K. był pracownikiem odwołującej spółki w okresie od dnia 11.03.2010 r. do dnia 17.04.2010 r. W dokumentach rozliczeniowych za ten okres wykazano podstawę wymiaru: za marzec 2010 r. – 2.335,73 zł brutto, za kwiecień 2010 r. – 1.263,80 zł brutto. Za maj 2010 r. nie sporządzono raportu. Pracownik otrzymał wynagrodzenie należne za marzec 2010 r. – w kwietniu 2010 r., a należne za kwiecień 2010 r. – w maju 2010 r. Odwołująca spółka dokonała korekty, w której wykazano podstawę wymiaru: za marzec 2010 r. – 0,00 zł brutto; za kwiecień 2010 r. – 2.335,73 zł brutto i za maj 2010 r. – 1.263,80 zł brutto.

J. P. był pracownikiem odwołującej spółki w okresie od dnia 01.09.2008 r. do dnia 31.12.2011 r. W dokumentach rozliczeniowych za ten okres wykazano podstawę wymiaru: za grudzień 2010 r. – 834,10 zł brutto, za styczeń 2011 r. – 0,00 zł brutto (z powodu niezdolności do pracy w okresie od dnia 21.12.2010 r. do dnia 20.05.2011 r.). Pracownik otrzymał wynagrodzenie należne za grudzień 2010 r. – w styczniu 2011 r., a należne za styczeń 2011 r. – w lutym 2011 r. Odwołująca spółka dokonała korekty, w której wykazano podstawę wymiaru: za styczeń 2011 r. – 834,10 zł brutto; za luty 2011 r. – 0,00 zł brutto.

R. P. był pracownikiem odwołującej spółki w okresie od dnia 01.03.2013 r. do dnia 08.07.2013 r. W dokumentach rozliczeniowych za ten okres wykazano podstawę wymiaru: za czerwiec 2013 r. – 2.508,66 zł brutto, za lipiec 2013 r. – 34,78 zł brutto. Pracownik otrzymał wynagrodzenie należne za czerwiec 2013 r. – w lipcu 2013 r., a należne za lipiec 2013 r. – w sierpniu 2013 r. Odwołująca spółka dokonała korekty, w której wykazano podstawę wymiaru: za lipiec 2013 r. – 2.508,66 zł brutto; za sierpień 2013 r. – 34,78 zł brutto.

Na wniosek spółki organ rentowy dokonał ponownego rozliczenia konta płatnika za okres od 09/2008 r. do 11/2014 r. i w piśmie z dnia 15 stycznia 2015 r. wskazał, iż w wyniku tego rozliczenia, według stanu na dzień 5 stycznia 2015 r. stan kont wykazuje nadpłatę w kwocie 20.032,45 zł.

dowód: dokumenty w aktach organu rentowego; rozliczenia konta płatnika składek (k. 6)

Powyższy stan faktyczny był całkowicie bezsporny.

Pewne jego elementy (daty, kwoty), Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, w szczególności dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Sąd uznał za w pełni wiarygodne i przydatne dla potrzeb niniejszego postępowania dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz w aktach pozwanego organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty zostały porządzone przez osoby do

tego powołane w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej prawem formie. Ponadto ich treść i forma nie były kwestionowane przez żadną ze stron procesu, a zatem i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Podstawą dokonanych ustaleń faktycznych Sąd uczynił również znajdujące się w aktach kserokopie dokumentów, albowiem zawarte w nich informacje nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, co pozwoliło na potraktowanie tychże kserokopii, jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd zważył, co następuje:

(...) Sp. z o.o. okazały się zasadne.

Kwestią sporną było to, czy organ rentowy zasadnie wymierzył opłaty dodatkowe, uznając, iż spółka wykazywała podwyższone podstawy wymiaru składek za ubezpieczonych, co spowodowało przekazanie niepełnych składek w terminie do OFE oraz raporty rozliczeniowe ZUS RCA zostały złożone po obowiązującym terminie, co także miało wpływ na nieprzekazanie w terminie składek do OFE.

Zgodnie z art. 46 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2015 r., poz. 121) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy.

Natomiast w art. 47 ust. 9 cyt. ustawy wskazano, iż przekazanie składki do otwartego funduszu emerytalnego przez Zakład następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 15 dni roboczych, licząc od otrzymania składki opłaconej przy użyciu dokumentów płatniczych, raportów miesięcznych i deklaracji.

Jeżeli nie nastąpiło przekazanie przez Zakład składki do otwartego funduszu emerytalnego w terminie z powodu nieprzekazania lub przekazania błędnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, zgłoszenia płatnika składek, imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego, Zakład wymierza płatnikowi składek lub instytucji obsługującej wpłaty składek dodatkową opłatę (art. 47 ust. 10c w/w ustawy).

Instytucja opłaty dodatkowej, przewidziana w art. 47 ust. 10c i 10e ustawy systemowej ma charakter dyscyplinujący, który przejawia się m.in. koniecznością istnienia przesłanki celowości jej wymierzenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2004 r., II UK 403/2003, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 25 stycznia 2000 r., III AUa 831/99, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2002 r., III AUa 1430/2001). Natomiast celem instytucji opłaty dodatkowej jest zlikwidowanie zaległości w zapłacie składek (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 15 września 2004 r., III AUa 8/2004).

Funkcją opłaty dodatkowej jest zdyscyplinowanie płatników składek do poprawnego i terminowego wypełnienia zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, zgłoszenia płatnika składek, imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego. Opłata dodatkowa stanowi również sankcję za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązku składania prawidłowych dokumentów dotyczących składek wskazanych wyżej. Jest jednocześnie obowiązkiem organu rentowego.

Z powyższego przepisu jednoznacznie wynika, iż podstawą do wymierzenia płatnikowi składek opłaty dodatkowej jest nieprzekazanie lub przekazanie błędnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, zgłoszenia płatnika składek, imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego. W niniejszej sprawie spółka w sposób prawidłowy, z prawidłową podstawą wymiaru przekazywała deklaracje rozliczeniowe wraz z imiennymi raportami za swoich pracowników. Prawidłowo były również opłacane składki. Jedyną usterką ze strony spółki było to, iż powyższe dokumenty wraz ze składkami były przekazywane z miesięcznym wyprzedzeniem, tj. należna składka za miesiąc kwiecień, która winna być opłacona w maju była opłacana już w kwietniu. Spółka wskazywała, iż powodem tej sytuacji było to, że rozliczano należne składki przyjmując do deklaracji ZUS DRA i raportów imiennych ZUS RCA termin naliczenia list płac, a nie faktyczną datę wypłaty wynagrodzenia.

Powyższe skutkowało także tym, iż na koncie spółki powstała nadpłata w kwocie przekraczającej 20.000 zł, co zresztą przyznał sam organ rentowy dokonując ponownego rozliczenia konta w oparciu o korekty dokumentów rozliczeniowych przedstawionych przez spółkę.

Powyższe oznacza zatem, iż nie zostały spełnione przesłanki uzasadniające wymierzenie przez organ rentowy opłat dodatkowych, a konsekwencji decyzje w tym zakresie należało uznać za bezpodstawne.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie w/w przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc Sąd zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w sentencji wyroku w punktach od 1 do 3.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. § 2 ust. 1 i 2, § 3 ust. 1 oraz § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) – znajdującego zastosowanie ze względu na datę wszczęcia postępowania – mając na uwadze charakter sprawy oraz nakład pracy pełnomocnika i zasądził od pozwanego na rzecz odwołującej spółki 180 zł, przy uwzględnieniu tego, iż niniejsze postępowanie dotyczyło trzech odwołań od trzech decyzji.

/-/ Maciej Nawrocki